

עפ"ג 64027/02 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 64027-02 פלוני נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופט שמואל בורנשטיין, אב"ד
כבוד השופט רמי חיימוביץ
כבוד השופט עמית מיכאלס
פלוני המערער
 נגד מדינת ישראל המשיבה

פסק דין

1. לפניהו ערעור על גזר דין של בית המשפט השלום בכפר סבא בת"פ 26018-05-19 מיום 18/1/23.

במסגרתו הורשע המערער, על פי הודהתו, בביצוע עבירות של פציעה כשהעברי מזוין - עבירה לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 ("חוק העונשין") ותקיפה וחבלה ממשית - עבירה לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין.

על המערער נגזרו העונשים הבאים: מאסר בפועל של 14 חודשים; מאסר על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים, בתנאי שלא יעבור עבירת אלימות מסווג פשע; מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים, בתנאי שלא יעבור עבירת אלימות מסווג עוון.

3. כתוב האישום המתוקן מתאר שרשרת אירופי אלימות שבהם היה מעורב המערער, יחד עם אחרים, כלהלן:

א. ביום 4/5/19, עובר לשעה 00:30, שהה המערער יחד עם מ.ע', הקטין מ.ג, וא.ג' (להלן: "מ'", "הקטין" ו-"א'", בהתאם), בסמוך לפיצרייה שבקלנסואה (להלן: "המקום" או "בית העסק"). באותו המועד בשעה 00:30 או בסמוך לכך, שהה מ.ג. (להלן: "המתלון") בתוך בית העסק.

ב. בהמשך, המערער הגיע למקום, והחל להתנהל ביניהם במטלון שיחת חולין. באותו הנסיבות, על רקע שאינו ידוע במדוק, התעוררה חמתו של המערער עד אשר דחף את המטלון באמצעות שתי ידייו, שלף חפץ חד מכיס מכנסי, וזכיר את המטלון בכתפו השמאלי ובראשו מספר פעמים. בתגובה, ובכדי להציגו מפני המערער, אחץ המטלון בכיסא פלסטיק שבמkiem והדך באמצעותו את המערער.

ג. מיד ובסמוך הגיע למקום מוחמד, נטל כסא אחר, והשליכו לעבר המערער ומוחמד. בהמשך לאוון במטרה להציגו מפנייהם נטל כסא אחר, והשליכו לעבר המערער ומוחמד. בהמשך לאוון

הנסיבות, הניף המערער את הסcin אל עבר המתלוון, תוך שניסה מספר פעמים לפגוע בפלג גופו העליון, עד אשר נפל המתלוון ארضا.

ד. או אז, בעודו שרוע על הרצפה, המשיך המערער לדקוך את המתלוון מספר רב של פעמים, בעודו האחרון ניסה להגן על גופו באמצעות כיסא, ובשעה שע' ז' (להלן: "ז'"), אשר עבד באותה העת במקום, ניסה להרחק את המערער מהמתלוון. באותו הנסיבות, הצליח המתלוון לחוץ מידיו של המערער את החפץ החד בו אח兹, שבהמשך נלקח על ידי ז'.

ה. בהמשך כאמור, ולאחר שמקום הגיעו הקטין, אחץ המערער בידו של המתלוון, וגרר אותו על רצפת בית העסק בשעה שמוחמד בעת בו, ובעוד ז' ניסה להרחקם ממנו. בתגובה למעשיו ובמטרה להרחקו ממנו, החל המתלוון לבועט באמצעות רגלו השניה ברגלו של המערער.

ו. מיד ובסימור, אחרים שזהו ידועה, ביניהם אדהם שהגיע למקום, הצליחו להרחק את המערער אל מחוץ לבית העסק. בהמשך לכך, ובסימור לאחר שהמתלוון התירום מהקרקע, הכה הקטין את המתלוון באמצעות מספר מכות אגרוף בראשו. בהמשך שב אדהם לתוך בית העסק, נטל כיסא, והניפו לעברו של המתלוון.

ז. כתוצאה ממיעשו של המערער, נגרמו למTELוון חתך 2 ס"מ בקרקפת מעל מצחו, חתכים שטחיים בגפיים העליונים והתחתונים, ושפשוף קל בישבונו. כמו כן נגרמה למTELוון רגשות בצווארו, בחזהו, בידו, ברגלו, ומcause בכתפו השמאלית ובראשו. הוא פונה באמצעות אמבולנס לבית החולים, ונזקק לטיפול רפואי בדמות חבישת החתכים, זריקת טטנוס, ומתן אנטיביוטיקה.

4. שני תסקיiri שירות המבחן הוגשו בעניינו של המערער.

בתסקיר הראשון מיום 9/2/22 צוין כי מדובר למי שנכן לשאת בתוצאות מעשיו, ושואף לקדם ולשיקם את מצבו. שירות המבחן סבר כי העמדתו של המערער תחת צו מבחן במשך שנה, במסגרתו ישולב בטיפול בתחום האלימות, תפחת את הסיכון להישנות התנהגותו האלימה. נוכח חומרת העבירה ונוכח הערכה כי בעיתוי הנוכחי מסר בפועל יכול לפגוע בהתפתחותו התעסוקתית, הלימודית ובמאפייו לשיקם את מצבו, סבר שירות המבחן כי קיימת חשיבות להימנע מהטליל על המערער מסר בפועל והומלץ על הטלת ענישה מרתיעה בגבולות ברורים של מסר בעבודות שירות, ענישה שתחייב עבורי את חומרת מעשיו והשלכותיהם ותציב לו גבול חיוני מרתייע.

בתסקיר השני מיום 14/12/22 צוין כי נוכח המוטיבציה של המערער ומחובתו לשתף פעולה בהליך טיפול, הערכה היא כי המערער יכול להפיק תועלת מהשתלבותו בטיפול, כאשר ההתרשםה היא שהמערער מצוי בהליך של למידת לקוחות והסקת מסקנות מהתנהגותו עוברת החוק. שירות המבחן חזר על המלצותיו להעמיד את המערער בצו מבחן במשך שנה, בנוסף בדמות מסר בעבודות שירות.

5. לטענת ב"כ המערער שגה בית משפט קמא בגין דינו ובהתאםו עם המערער וזאת בהתחשב בගילו הצער בעת ביצוע העבירות, השיקום המשמעותי שעבר והנזק שנגרם למTELוון, כמו גם בהתחשב בנסיבות הענישה הנהוגת במקרים דומים ואף חמורים יותר.

לטענת ב"כ המערער שגה בית משפט קמא בקביעת מתחם הענישה, דהיינו מתחם שני שנתיים לבין ארבע שנים, הגבוה אף מתחם לו טענה המשיבה, כמו גם שגה בקביעת מידת החירגה מהמתחם משיקולי שיקום, וזאת בשעה שאין מחלוקת כי המערער אכן עבר הליך שיקומי וכי בשל כך יש מקום לחרוג מתחם. לטענותו, היה על בית המשפט ליתן משקל בכורה לגילו הצעיר של המערער, שהוא על סף קטינות בעת ביצוע העבירות, ולהילך השיקומי שעבר, כמו גם לחלו' הזמן מאז ביצוע העבירות, וזאת על פני מתן הבכורה לחומרת העבירות.

לפיכך, לשיטתו, נכוון היה לחרוג במידה רבה יותר מתחם ולהטיל על המערער מאסר שניין לרצותו בדרך של עבודות שירות, כהמלצת שירות המבחן.

6. לאחר שעיננו בגזר דיןו של בית המשפט קמא ושמענו את טענות הצדדים, סבורים אנו כי אין לקבל את עתרתו של המערער להקל בעונשו ולהטיל עליו מאסר בדרך של עבודות שירות.

7. כפי שסביר, ובצדק, בית המשפט קמא, מדובר בנסיבות קשים ביותר בהן נקט המערער כלפי המתalon, הכוללים דקירות חוזרות ונשנות בכל חלק גופו, לרבות בראשו, ולרבות בעת היותו שרוע חסר אונים על הארץ. יש לזקוף לחובת המערער אף את העובדה כי תקף את המתalon בצוותא חדא עם אחרים, באופן בו מעשי האלימות שבהם נקטו הם כנגד המתalon, סייעו והעצימו את מעשי האלימות הקשים של המערער.

8. ואכן, וכך שתיאר בית משפט קמא בגזר דיןו, המערער הוא זה שהחל את המסכת האלימה, והוא הדומיננטי בה. הדקירות שדקר המערער את המתalon כוונו גם לאזרחים בגופו שביהם איברים חיוניים. זאת עשה המערער מספר רב של פעמים. בנוסף, המערער פעם אחר פעם חתר למגע עם המתalon, גם כאשר מעת לעת נתקם המגע ביניהם, נוכח התגוננות המתalon או התערבות אחרים. המערער ذكر את המתalon גם כאשר זה היה שרוע על הרצפה. אף לאחר שהחפץ החד נלקח ממנו, המשיך המערער לפעול באלימות כלפי המתalon, בכר שגרר אותו על הרצפה, ובכך אפשר לאחר לבועוט בו. המערער חדל מעשי האלימים שלא מרצונו, אלא רק לאחר שאחרים הצליחו להרחקו באופן סופי. למתalon נגרמו מספר חבלות שאין קלותיחסית, ותוכאות האירוע היו יכולות להיות קשות בהרבה, נוכח הדקירות הרבות ומיקום חלק מהן.

9. עיננו בפסקה שהגיש ב"כ המערער, אך לא מצאנו כי יש בה כדי לסייע בידו, בעיקר מפני שאירועי האלימות שנדרנו באותה פסיקה, אינם ברף הגבוה כדוגמת האירועים דין. בסופו של יומם, מתחם העונש שנקבע על ידי בית משפט קמא, בהתחשב בחומרת העבירות ונסיבותיה, עולה בקנה אחד עם ההחלטה.

10. מכל מקום, מילא אין למשה מחלוקת בין הצדדים כי יש לחרוג מתחם לפחות מטעמי שיקום, כאשר השאלה היא באיזה מידה יש לחרוג מאותו מתחם. המערער סבור כי יש לחרוג מתחם כדי מאסר בדרך של עבודות שירות. המשיבה סבורה כי אין מקום למידה צזו של חריגה, וכי ראוי להשיט על המערער, גם בהתחשב בשיקולי השיקום, מאסר תחת סוג וברית. בעניין זה דעתנו היא כדעת המשיבה, וכי נוכח חומרת העבירות, אין מקום לסימן את ההליך אלא בדרך של מאסר של ממש.

11. על הצורך להחמיר בעונשם של נאים הנוקטים באלימות, ובפרט אלימות הכוללת שימוש בנשק קרב,

עמד בית המשפט העליון בע"פ 7475/14 **מהדי נ' מדינת ישראל**, פסקה 13 (25.12.2014). אמן באותו מקרה הורשע הנאשם בעבירה לפי סעיף 333 לחוק, אולם הדברים שנאמרו שם יפים גם לעניינו. עוד נDIGISH שעל אף שהדברים נאמרו לפני מספר שנים, כוחם עדין יפה בימנו אנו, ואולי אף ביתר שאת:

"**בית משפט זה ציין לא אחת כי יש להילחם בנוגע האלימות שפשת בארץנו וכי תרומתו של בית המשפט למלחמה זו הינה בהטלה עונשים מרתיעים ומשמעותיים שיישקפו מסר מרתיע לעבריננים ולחברה כולה. לפיכך נקבע כי ככל עונישה זו צריכה לכלול רכיב משמעותי של מאסר בפועל בגין אחורי סORG ובריח [...] מעוין בפסקת בית משפט זה בשנים האחרונות עולה כי קשת העונישה בעבירות אלימות, הנушאות תוך שימוש באלימות קר, היא רחבה ומגוונת, אך היא כוללת ברוב המקרים עונשי מאסר בפועל שנעים בין 18 ל-24 חודשים מאסר בפועל, ככל שהנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון [...], ואף עונשי מאסר בפועל המגיעים לארבע שנים מאסר בפועל במקרים חמורים במיוחד.**

12. באשר לעונש הסופי שיש להטיל על המערער, זקף בית המשפט קמא לזכותו את הודהתו במיחס לו, המהווה נתילת אחירות, חסכו בזמן שיפוטו יקר, ומונעת הצורך מהמתلون לשחרר עדות את החוויות הקשות שעבר באירוע. כן זקף בית משפט קמא לזכותו את גילו הצעיר והעדר עבר פלילי. בעיקרו של דבר, נתן בית משפט משקל של ממש להליך הטיפול שעבר המערער, וכך גם אנחנו.

13. לעניין ההליך הטיפולי התרשם בית משפט קמא מתחקיר השירות המבחן ומחוות הדעת הפרטית, ולפיו ההליך היטיב לאורך זמן להשפיע משמעותית על המערער. בית משפט קמא סבר כי המערער, שהוא בן מעת יותר מ-18 שנים בעת האירוע, הוא היום אדם אחר לגמרי, עת בוגר ורכש כלים של ממש כדי להתמודד עם דחפיו האימפרטיביים. בית משפט קמא אף נתן את דעתו להתייצבותו התעסוקתית והלימודית, כמו גם הליך הסולחה עם המתلون, במסגרתו הסכימים לשלים לו פיצוי של 20,000 שקלים. מטעם זה מצא בית משפט קמא לבטל את רכיב הפיזי שהטיל על המערער בגין דינו.

14. כמו בית משפט קמא אף אנו איננו מתעלמים מההליך השיקומי המשמעותי שעבר המערער. אולם, כפי שסביר בית משפט קמא, שיקום אינו חזות הכל, ויש להביא בחשבון אף את חומרת מעשי העבירות אשר להתרשנותו של בית משפט קמא, כמו גם, כאמור, להתרשנותו, הם ברף הגבוה.

15. מן המקובל עולה כי לא שגה בית משפט קמא בגין דינו, בעת שקבע כי חרף ההליך השיקומי, ולמרות שיש מקום לסתות מהמתهم מטעמי שיקום, יש להשיט על המערער מאסר בגין סORG ובריח.

16. העונש הסופי שהטיל בית משפט קמא על המערער, הוא עונש מתאים והולם, ולא היינו מוצאים לנכון להתערב בו, אלמלא סברנו כי ראוי ליתן דין נסף - פנים משורת הדין ובלא שהדבר ישמש תקדים למקרים אחרים - להליך השיקומי המשמעותי שעבר המערער, ובעיקר - לעודדו להפסיק ולהתميد בדרך השיקומית בה בחר לפטוע.

17. סוף דבר - אנו מושיתים על המערער 12 חודשים מאסר וזאת חלף 14 חודשים המאסר שהוטלו עליו בבית משפט קמא. יתר חלקו גזר דין ישארו בעינם.

ניתן היום, כ"ג אייר
תשפ"ג, 14 Mai 2023,
במעמד הצדדים.

רמי חיימוביץ, שופט   עמיה מיכלס, שופט

שמעאל בורנשטיין, שופט
אב"ד